

Helena Tattermuschová

V dělnické pražské rodině se narodila 28. ledna roku 1933 slavná česká pěvkyně Helena Tattermuschová. Nesporný talent se u ní projevil již v dětských letech. V rozvoji tohoto talentu jí byl nápomocen učitel Václav Matoušek. V prostředí dětského pěveckého sboru libeňské školy na Korábě, kde zpívala zakrátko i sóla, se vypracovala natolik, že po absolvování měšťanské školy přešla v patnácti letech na Konzervatoř Praha, kde v letech 1948-1953 studovala zpěv u prof. Vlasty Linhartové.

Od roku 1953 do roku 1954 pokračovala ve studiu na Hudební fakultě AMU u prof. Jaromíry Tomáškové. Už v době konzervatorních studií zaujala svým pohostinským vystoupením v Národním divadle, jako Barče ve Smetanově Hubičce, Kuchtík ve Dvořákově Rusalce a Esmeralda ve Smetanově Prodané nevěstě i jako Pasáček v Suchoňově Krútňavě.

V roce 1954 získala druhou cenu v pěvecké soutěži Pražského jara. V období let 1950-1954 účinkovala ve Vysokoškolském uměleckém souboru Univerzity Karlovy. Po skončení studia na AMU nastoupila jako sólistka do angažmá Divadla Zdeňka Nejedlého v Ostravě (Státního divadla Ostrava, dnes Národního divadla moravskoslezského). Během dvouletého angažmá se pěvecký talent rozvinul pod vedením ostravského operního šéfa Rudolfa Vašaty.

Helena Tattermuschová zvládla čtrnáct rolí oboru mladodramatického subretního a koloraturního. Plně se rozvinul její dobře školený soprán, zajímavě tembromaný, vyrovnaný, ukázněný a dokonale znělý i ve svém středu, např. v rolích Konstance v Mozartově Únosu ze Serailu, Olympie v Offenbachových Hoffmanových povídkách a v mimořádně obtížné úloze titulní role Violetty ve Verdiho Traviatě.

Po této důkladné přípravě je v roce 1956 angažována jako sólistka operního souboru pražského Národního divadla, ve kterém setrvala do 31. 7. 1991. Za tuto poměrně dlouhou uměleckou dráhu v operním sboru Národního divadla vynikla v repertoáru smetanovském, dvořákovském, janáčkovském i některých soudobějších autorů. V paměti diváků zůstává její Terinka v Jakobínu, Lidunka v Blodkově opeře V studni, Anežka v Ostrčilově Poupěti či role Grušenky v Jeremiášových Bratřech Karamazovových, Kristina ve Věci Makropulos aj. Jaksi mimo proud své tvorby v Národním divadle Praha spolupracovala opakovaně na operních a operetních inscenacích v Čs. televizi, např. Rusalka (1962); Výlety páně Broučka (1963); Krásná Galathea (1963); Rekviem za Kouzelnou flétnu (1968) aj. Od roku 1977 učila zpěvu na Konzervatoři Praha.

Za operu dostala H. Tattermuschová v roce 2013 cenu Thálie za celoživotní výkon.